

[Lorentzen.]

forstaaelse. Jeg har udtalt mig med stor Betænkelse om at overflytte disse specielle Regler fra det, vi kalder Lovbekendtgørelse Nr. 265, til Lovbekendtgørelse Nr. 266, og jeg brugte forholdsvis stærke Ord herom, lidt stærkere Ord, end jeg egentlig har for Vane at bruge. Men jeg vil nødig være saa stupid, at jeg ikke vil kunne lade mig overbevise. Hvis der fremkommer vægtigt Materiale over for mig, vil jeg nødig paa Forhaand sige, at jeg ikke kan lade mig overbevise, for det mener jeg er en Fejl ved selve Hjernen, som jeg nødig vilde have.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen sagde, at det var reaktionære Forslag, Regeringen kom med. Jeg var ikke sikker paa, at jeg hørte rigtigt, men jeg fik bekræftet fra anden Side, at disse Ord blev udtalt. Jeg ved i øvrigt ikke, om Regeringen vilde være i Stand til at komme med noget Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen og hans Parti ikke vilde kalde reaktionært, og jeg vilde føle mig meget usikker over for et Lovforslag, som det ærede Medlem og hans Parti vilde bifalde. Jeg føler mig derfor nogenlunde godt tilpas med, at han og hans Partifæller bliver ved at kalde Regeringens Lovforslag reaktionære, særlig naar enhver let kan se, hvor hult det er i nærværende Tilfælde, da det kun drejer sig om en Forlængelse af en Lov, som var vedtaget af alle Rigsdagens Partier. Og saa travlt har vi vel heller ikke, at vi med det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen kan have Lov til at sige, at denne Lov skal vel ikke gælde i al Evighed. Evigheden varer antagelig noget længere end det Par Aar, der er gaaet, siden man sidst ændrede denne Lov. Jeg har altsaa en anden Opfattelse ogsaa af, hvad „i al Evighed“ betyder.

Leth Mouritzen: Jeg havde ikke ventet, at den højtærede Indenrigsminister vilde gaa ind paa ret mange af de Betragtninger, jeg havde fremsat, og naar jeg citerede et Stykke af Indenrigsministerens Tale fra Grundejerforeningens Generalforsamling, var det ikke, fordi jeg tænkte mig, at Indenrigsministeren her i Dag vilde løbe fra sine Ord. Jeg er fuldkommen klar over, paa hvilket Stade den højtærede Indenrigsminister staar, og Grunden til, at jeg citerede disse Betragtninger, var kun, at jeg ønskede, at de skulde komme ud til en videre Kundskab end blot til Grundejerforeningens Medlemmer.

Den højtærede Indenrigsminister mener, at han ogsaa er en Minister, som gerne vil

komme Lejerne i Møde. Jeg synes, at efter hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt her i Dag, og efter hvad der i øvrigt kan konstateres paa andre Maader, er alt, hvad man hører fra den højtærede Indenrigsministers Side, udelukkende Foranstaltninger og Ønsker, som kan gavne de meget betrængte Grundejere. Det er ogsaa kommet meget tydeligt frem i Dag, at netop de private Grundejere er en uhyre betrængt Stand, som maa hjælpes paa enhver tænkelig Maade. Og det, som Indenrigsministeren kan henvise til skulde være hans Forsøg paa at komme Lejerne i Møde, disse tre Love, som blev nævnt: Byggestøtteleven og Huslejeloven og Boliganvisningsloven, som nu er forelagt her, synes jeg ikke kan berettige til at sige, at det er en større Imødekommenhed i Anledning af de Vanskeligheder, Lejerne er ude for.

Jeg synes heller ikke, at Indenrigsministeren behøver at rose sig saa voldsomt af den Byggestøttelov, som nu er vedtaget, al den Tid hele det Forarbejde, som ligger til Grund for denne Byggestøttelov, jo praktisk talt var gjort færdigt, og Ministeren blot har lagt det Arbejde frem, som er gjort fra Rigsdagens Side. Og jeg tror egentlig, at Ministeren har været ked af at fremsætte Byggestøttelovforslaget i den Form, hvori det blev fremsat. Vi fik ogsaa et tydeligt Indtryk af det ved første Behandling af Lovforslaget, hvor Ministeren udtalte, at det var det yderste, han kunde strække sig til.

Hvad angaar de to Lovforslag, som behandles i Dag, er det min Opfattelse, at det er ingen Imødekommen af Lejernes Ønsker, men udelukkende en Imødekommen af Grundejernes Ønsker, og det mener jeg ogsaa jeg har klargjort ved det Citat fra Grundejerforeningens Blad, som jeg læste op. Fra den Side er man i højeste Grad taknemmelig for den Stilling, Indenrigsministeren har taget ved de to Lovforslag.

Hvad angaar Vedligeholdelsesspørgsmaalet, hvor jeg udtalte den Tanke, at man skulde oprette en Vedligeholdelsessfond, mener den højtærede Indenrigsminister, at det kun kan lade sig gøre, hvis der sker en Lejeførhøjelse, ellers vil Grundejerne blive fuldstændig ruinerede. Det vil altsaa faktisk sige, at der ikke i Ejendommen er Penge til Vedligeholdelse, og det vil man altsaa prøve at paastaa paa Trods af, at der i ethvert Ejendomsregnskab er indkalkuleret en Sum til aarlig Vedligeholdelse. Det eneste, jeg ønsker at faa gennemført, er, at denne Sum virkelig bliver